

Na fotografii wraku samolotu widzimy elementy pokrywy silnika, wyrwane od wewnętrznej strony, co nie mogło wystąpić na skutek jakiegokolwiek siły przychodzącej z zewnątrz; łopaty śmigła, niezniszczone, nie uderzyły zapewne w wodę podczas pracy, a słyszalna w eterze eksplozja mogła pochodzić od ładunku wybuchowego, który odciął napęd, a przy tym także zasilanie, skoro nastąpiła natychmiastowa utrata łączności.

Sławomir M. Kozak - Po atakach w Nowym Jorku i Waszyngtonie były premier Izraela

Benjamin Netanjahu zapytany o to, co ataki terrorystyczne znaczą dla relacji amerykańsko-izraelskich, odpowiedział: „Są bardzo dobre”. Chwilę po tym poprawił się, dodając:

- Tak naprawdę to nie jest dobrze, ale wywołają one atmosferę poparcia i zrozumienia. Jeżeli najbliższy sojusznik Izraela poczuje ból spowodowany zbiorową śmiercią cywilów z rąk terrorystów, wtedy Izrael stworzy niezniszczalną więź z największym światowym mocarstwem. Co więcej, dostanie wolną rękę w walce z palestyńskimi terrorystami, którzy mordowali niewinnych izraelskich cywilów podczas ciągnącej się przez cały 2001 rok intifady.

Już 12 września 2001 mówił:

- Musimy zbudować koalicję przeciwko terrorowi już dziś, kiedy nasza siła jest bezkonkurencyjna, ponieważ jutro może być słabsza. To czas, by przeciwstawić się wojowniczym islamskim reżimom z całą stanowczością. Powinniśmy zmiażdżyć terrorystyczną infrastrukturę, która zagraża całemu wolnemu światu.

Netanjahu (Milikowski) byli Żydami z Litwy. On sam urodził się w Izraelu, jednak już w 1962 roku wraz z całą rodziną przeprowadził się do USA. Do Izraela powrócił w roku 1967 i wstąpił do armii. Służył w elitarniej jednostce komandosów Sayeret Mat- kal. Armię opuścił w randze kapitana.

W latach 1976-1978 Benjamin Netanjahu pracował dla związanej z Rothschildem Bostońskiej Grupy Konsultingowej. Po powrocie do kraju miał już skryształowaną wizję przyszłej polityki państwa. Powołał w Jerozolimie Instytut nazwany swoim imieniem. Natychmiast po jego otwarciu, w lipcu 1979 roku odbyła się w nim zainicjowana przez Begin konferencja w sprawie międzynarodowego terroryzmu. W jej trakcie przedstawiono doktrynę, w myśl której USA w obronie ogólnie pojętego świata Zachodu powinny angażować się w wojny z zagrażającymi mu państwami. Od tego czasu Netanjahu realizował konsekwentnie zamiar wypychania USA w wojny z wrogami Izraela, należącemu w jego rozumieniu do owego zachodniego świata. A skoro tymi wrogami są kraje arabskie, Ameryka powinna przewodzić koalicji, która będzie je zwalczała. Ta tęsknota Izraela do osadzenia się na trwałe w strefie Zachodu wyrażana zresztą była później wielokrotnie w chęci przystąpienia tego państwa do Unii Europejskiej. Netanjahu swojej wizji nie krył, mówił o niej otwarcie, zawarł jej tezy programowe w wydanych przez siebie książkach: „Terroryzm. Jak Zachód może wygrać” i „Zwalczając terroryzm”. W rozmowach oficjalnych z przedstawicielami polityki amerykańskiej, nawoływał USA do zaistnienia na Środkowym Wschodzie w charakterze bufora, chroniącego Izrael przed potencjalnymi wrogami.

W 1982 roku Benjamin Netanjahu rozpoczął pracę w misji dyplomatycznej przy Ambasadzie Izraela w Waszyngtonie. Był członkiem pierwszej delegacji, prowadzącej rozmowy

o strategicznej współpracy pomiędzy Izraelem i Stanami Zjednoczonymi. W roku 1993 został przywódcą partii Likud. Później kilkakrotnie z jej ramienia dostawał się do parlamentu. W latach 1996-1999 był premierem Izraela. W tym czasie zaprzyjaźnił się z późniejszym właścicielem kompleksu World Trade Center Larrym Silversteinem.

Wspomnieć należy, że właśnie w roku 1996 izraelski Instytut Zaawansowanej Strategii i Studiów Politycznych opublikował dokument zatytułowany: „Nowa strategia ochrony państwa”. Dokumentu nie odróżniało zbyt wiele od innych tego rodzaju materiałów owych lat poza jego autorami. Głównym był Richard Perle, w administracji Busha Przewodniczący Rady Polityki Obronnej, jego wpływowy współpracownik. Pozostali współautorzy pełnili później również ważne funkcje w Waszyngtonie. Doradzali wówczas nowemu przywódcy Izraela Benjaminowi Netanjahu całkowite zerwanie z dotychczasową polityką i przyjęcie strategii „opartej na zupełnie nowym intelektualnie fundamencie, polegającym na przejęciu inicjatywy strategicznej i zapewnienie narodowi przestrzeni wszelkimi dostępnymi sposobami dla odbudowy syjonizmu...”. Pierwszym krokiem mogłoby być usunięcie Saddama Husajna.

Wojna z Irakiem mogłaby zdestabilizować sytuację na całym Bliskim Wschodzie, pozwalając zmienić rządy Syrii, Iranu, Libii i innych państw. „Izrael nie tylko powstrzyma w ten sposób swych wrogów, lecz ich pokona”, konkludował ów dokument. Perle ukierunkowywał więc już wówczas poprzez Busha politykę USA, zmierzającą do wojny z Irakiem. Przy współudziale państwa Izrael.

Jak podaje Wikipedia, „latem 1997 doszło w Jerozolimie do dwóch samobójczych zamachów terrorystycznych, po których Netanjahu zlecił Mosadowi zabójstwo w Jordanii szefa biura politycznego Hamasu Khaleda Meszala. Operacja izraelskich agentów zakończyła się ich aresztowaniem. W zamian za ich uwolnienie Izrael przekazał Jordanii antidotum na truciznę, którą wstrzyknięto Meszalowi". To chyba najtrafniej obrazuje charakter i sposób funkcjonowania izraelskiego przywódcy. Rankiem 7 lipca 2005 roku w Londynie trzy pociągi i jeden autobus miejski zostały rozerwane na kawałki w wyniku eksplozji ładunków wybuchowych. Zginęło 56 osób. Tego dnia bawił w Londynie jako chwilowo były premier także Benjamin Netanjahu, który dostał wcześniej ostrzeżenie, by nie wychodził na spotkanie z hotelu, który mieścił się kilkaset metrów od miejsca zamachów. Biuro aktualnego wtedy premiera Ariela Sharona zakazało urzędnikom wypowiadania się w tej sprawie przed mediami. Szef Mossadu przyznał jednak kilka tygodni później, w wywiadzie dla niemieckiej gazety, że wydał takie ostrzeżenie na 10 minut przed pierwszą eksplozją.

Warto wspomnieć, że w okresie wydarzeń 9/11 Sharon był już premierem Izraela. 18 listopada 2005 roku opuścił on partię Likud i założył nową partię Kadima. W łonie Likudu nastąpił poważny rozłam. Nowym przywódcą partii został po raz kolejny właśnie Netanjahu. Sharon tymczasem już 18 grudnia 2005 r. doznał udaru mózgu, miesiąc później kolejnego i wkrótce został uznany za „tym- czasowo niezdolnego do pełnienia swoich funkcji". Ten stan utrzymywał się przez pełnych osiem lat, do chwili jego śmierci w roku 2014.

W lipcu 2006 r. Benjamin Netanjahu wziął udział w dwudniowych obchodach 60. rocznicy zamachu na hotel „Król Dawid". (Opowiemy o tym więcej w planowanej przez PL1 TV nowej serii, dotyczącej tak zwanych „operacji fałszywej flagi"). W uroczystościach towarzyszyli mu byli członkowie Irgun i Ha- ganah, grup, których działania w pełni zasługują na miano organizacji terrorystycznych.

Spotkanie zorganizowały: Menachem Begin Heritage House, Uniwersytet w Hajfie i Stowarzyszenie Bojowników Irgun (IZL). Informacje o tym wydarzeniu ukazały się w dziennikach krajów europejskich, a nawet w Indiach, jednak nie pojawiła się o nich żadna wzmianka w gazetach amerykańskich. Byłoby to zapewne sprzeczne z oficjalną amerykańską polityką „wojny z terrorem". Dopiero 2 sierpnia 2006 r. wspominał o nich w swoim artykule Patrick Buchanan. Jednak przedrukowały go tylko lokalne pisma w stanach Pittsburgh, Wyoming i Ohio.

W roku 2009 Netanjahu został ponownie premierem i pozostawał nim aż do czerwca roku

2021. Jego schyłek rozpoczął się w roku 2019, kiedy zarzucono mu korupcję. Nie po raz pierwszy zresztą, bo już w czasie swej pierwszej kadencji był oskarżany zarówno o branie łapówek, jak i zdradę małżeńską. Wtedy go uniewinniono, tym razem sprawa jest znacznie poważniejsza. Były premier ma obecnie przedstawione zarzuty w trzech sprawach tego typu, z której najpoważniejsza dotyczy okresu od 2014 do 2017 roku, kiedy Netanjahu pełnił równocześnie funkcje premiera i ministra komunikacji. Jego proces wznowiono po trzymiesięcznej przerwie w ostatni poniedziałek 13 września.

Tego samego dnia około godziny 20 u wybrzeży greckiej wyspy Samos doszło do katastrofy lotniczej. Na minutę przed planowanym lądowaniem rozbiła się nad Morzem Egejskim jednosilnikowa Cessna, lecąca z Hajfy. Według oświadczenia służb kontroli ruchu lotniczego w czasie ostatniej transmisji słyszany był odgłos eksplozji, po którym urwała się łączność z pilotem maszyny. Do akcji poszukiwawczo-ratowniczej skierowano jednostki Straży Wybrzeża, śmigłowce marynarki i łodzie prywatne. Rozbitą Cessnę dość szybko odnaleziono. Zginęły podróżujące nią na wakacje dwie osoby, jak się wkrótce okazało, mieszkańcy Tel Awiwu: 69-latkowie Haim Geron wraz z żoną Esterą. Zrządzeniem losu Geron był świadkiem oskarżenia w procesie korupcyjnym Benjamina Netanjahu. W czasach, kiedy Netanjahu zarządzał ministerstwem komunikacji, Geron był szefem departamentu inżynierii i licencjonowania tego ministerstwa. Pytany w roku ubiegłym przez dziennikarza, czego dotyczyło zeznanie, które właśnie wówczas złożył w sądzie, ujawnił, że rzecz dotyczyła programu rozwoju infrastruktury światłowodowej, przemysłu łączności i usług telefonicznych. Paradoksalnie, „zaangażowanie” całego życia Netanjahu sprowadzono do oskarżenia o łapówkarstwo.

Przywodzi to na myśl zmagania amerykańskiego wymiaru sprawiedliwości z niesławnym Al Capone, który zresztą tylko dlatego znalazł się za kratami, że trafił na mafię o wiele poważniejszą od chicagowskiej. W programie PO PROSTEJ, na platformie PL1.TV, przedstawiłem kilkanaście „katastrof lotniczych”, które zamknęły na zawsze wiele spraw, czyniąc je po dziś dzień niewyjaśnionymi („Świadkowie giną w wypadkach”). Cóż można na tym etapie powiedzieć o tej jednej? Na fotografii wraku samolotu widzimy elementy pokrywy silnika wyrwane od wewnętrznej strony, co nie mogło wystąpić na skutek jakiegokolwiek siły przychodzącej z zewnątrz; łopaty śmigła niezniszczone, nie uderzyły zapewne w wodę podczas pracy, a słyszalna w eterze eksplozja mogła pochodzić od ładunku wybuchowego, który odciął napęd, a przy tym także zasilanie, skoro nastąpiła natychmiastowa utrata łączności. Ale oczywiście, werdykt wyda grecka Komisja Badania Wypadków Lotniczych. Choć wówczas niewiele osób będzie już o sprawie pamiętało.

Opracował: Aron Kohn - Hajfa, Izrael